

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

74. P-384/2021

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu mr. sc. Maji Josipović, u pravnoj stvari tužitelja LUČKA UPRAVA PLOČE, Ploče, Trg kralja Tomislava 21, OIB: 98749709951, kojeg zastupa punomoćnik Nora Matulić Sumić, OIB: 87156716180, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Matulić Sumić i partneri d.o.o., Split, Lička 4a, protiv tuženika VIADUKT d.d. u stečaju, Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096, kojeg zastupa stečajni upravitelj Milorad Zajkovski, OIB: 59768013642, kojeg zastupa punomoćnik Dražan Crnković, odvjetnik iz Zagreba, Vlačka 77, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 12. listopada 2022. godine u prisutnosti punomoćnika i zakonskog zastupnika tužitelja te punomoćnika tuženika, s danom objave 21. studenog 2022.,

p r e s u d i o j e :

I/ Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 29.267.430,57 kn/ 3.884.455,58 €¹ kao tražbina vjerovnika II (drugog) višeg isplatnog reda.

II/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tuženiku troška parničnog postupka u iznosu od 1.169.375,00 kn/ 155.202,73 € sa zateznom kamatom koja teče od 21. studenog 2022. do isplate obračunato po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako se protiv tuženik vodi stečajni postupak te da je pravovremeno prijavljena tražbina tužitelja u iznosu od 36.170.716,00 kn osporena pa je tužitelj upućen u parnicu. Navedena tražbina sastoji se od dvije tražbine za isplatu ugovorne kazne u iznosu od 29.267.430,57 kn po Ugovoru o izgradnji infrastrukture terminala rasutog tereta u luci Ploče (faza I) i tražbine za ugovornu kaznu u iznosu od 6.393.689,67 kn po Ugovoru za izgradnju Ulaznog terminala luke Ploče br. 7410HR-2.4. Ističe da je tužitelj naplatio tražbinu u iznosu od 6.393.689,67 kn pa stoga u odnosu

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

na tu tražbinu neće pokrenuti parnicu već samo za tražbinu u iznosu od 29.267.430,57 kn. U odnosu na nju sklopljen je Ugovor 29.03.2012. koji je izmijenjen dodacima 1-4. Tuženik se obvezao izvesti radove i otkloniti sve nedostatke u skladu s odredbama Ugovora i Općim uvjetima ugovora o građenju FIDIC. Dana 09.02.2012. tuženik je s CYES INFRASTRUCTURAS S.A. osnovao gospodarsko interesno udruženje koje je upisano u sudski registar i koji su bili zajednica ponuditelja. Prema Ugovoru rok dovršetka radova je bio 790 dana od dana početka radova, no na zahtjev izvođača isti rok je produžen do 31. prosinca 2015. U članku 9.0 Posebnih odredbi Ugovora propisano je da će se prije podnošenja zahtjeva za izdavanje uporabe dozvole izvršiti ispitivanje u dvije posebne faze i to prethodno ispitivanje i tehnički pregled. Zahtjev za prethodno ispitivanje izvođač je podnio 03.12.2015. te je ono bilo provedeno 22.12.2015., a rezultati su bili nezadovoljavajući i nisu pokazivali da je objekt u stanju koji omogućuje uspješan tehnički pregled. Izvođači su sve do 24. svibnja 2016. otklanjali nedostatke ustanovljene u prvom prethodnom ispitivanju te je u razdoblju od 19. do 24. svibnja 2016. provedeno ponovljeno prethodno ispitivanje radova nakon kojeg je nadzorni inženjer potvrdio da su radovi uglavnom dovršeni. Tehnički pregled objekta je izvršen nakon što je tužitelj ishodio izmjene Građevinske dozvole 29.11.2016., a Uporabna dozvola izdana je 15.02.2017. Prema Posebnim odredbama Ugovora pod 9.6. ugovoreni radovi se smatraju dovršenim u skladu s Ugovorom kad bude izdana uporabna dozvola i kada su ispitivanja uspješno izvršena. Člankom 10. st. 1. Posebnih odredaba Ugovora ugovoreno je da će naručitelj preuzeti radove kada isti budu dovršeni u skladu s ugovorom i kada se izda Potvrda o preuzimanju koju izdaje Nadzorni inženjer, a naručitelj je ovlašten po svojoj volji preuzimati radove i u dijelovima. Iako je preuzimanje radova trebalo uslijediti nakon ishoda Uporabne dozvole tužitelj je pristao da Potvrda o preuzimanju bude izdana prije Uporabne dozvole pa je ista izdana 24.05.2016. Ako izvođač ne izvrši svoju obvezu dovršetka radova (čl. 8.st. 7 Općih uvjeta) dužan je platiti naručitelju ugovornu kaznu za svaki dan zakašnjenja od roka za dovršetak radova do datuma u Potvrdi o preuzimanju. Tužitelj je 28.prosinca 2015. obavijestio tuženika i gospodarsko interesno udruženje o svojem pravu i namjeri da postavi zahtjev za isplatu ugovorne kazne za svaki dan kašnjenja dovršetka radova nakon isteka roka. Tuženik je kasnio 144 dan (od 31.12.2015.-ugovoreni rok dovršetka radova do 24.05.2016.-dan Potvrde o preuzimanju). Dana 30.08.2016. tužitelj je specificirao svoj zahtjev za isplatu ugovorne kazne u iznosu od 29.267.430,57 kn sve sukladno čl. 8. st. 7. Posebnih uvjeta Ugovora. Napominje kako prihvaćeni iznos Ugovora iznosi 406.492.091,20 kn pa 0,5% iznosi 203.246,04 kn po danu pa ugovorna kazna za 144 dana zakašnjenja iznosi 29.267.430,57 kn (7,2% prihvaćenog iznosa Ugovora), što je tuženik kao izvođač odbio platiti.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, a posebno da bi tuženik bio odgovoran za kašnjenje u izvođenju radova te broj dana kašnjenja. Također je osporio da bi tužitelj bez odgađanja priopćio tuženiku da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu pa da je stoga tužitelj izgubio pravo potraživati istu. Ukoliko se doista utvrdi da je tuženik bio u zakašnjenju, zahtjeva da se sukladno čl. 654. Zakona o obveznim odnosima smanji ugovorna kazna jer bi ona u utuženom iznosu bila neprimjereno visoka kazna. Napominje da se ugovorna kazna može smanjiti i s obzirom na vrijednost pojedinih faza radova, a u kojima je tuženik navodno bio u zakašnjenju. Također je istaknuo prigovor prekluzije za tužbu. Kasnije tijekom postupka naveo je i kako je tužitelj više puta mijenjao projekt odnosno kako je tražio izvršenje dodatnih radova i to promjena u izgradnji željezničke pruge, katodne zaštite na čeličnim dijelovima pristaništa, izvođenje dodatnih građevinskih radova za temeljem tehnološke opreme i potporne zidove za opremu, izvođenje dodatne

energetske infrastrukture za napajanje, dodatno asfaltiranje površine skladišnog prostora površine 80.000,00 m², dodatna infrastruktura potrebna za smještaj opreme za rukovanje rasutim teretima, izmjena pomorske signalizacije. Tijekom gradnje čak je četiri puta rađena izmjena i dopuna građevinske dozvole s time da je zadnja IV. Izmjena i dopuna građevinske dozvole odobrene 01.09.2016. Tuženik je istaknuo kako on nije i ne može biti odgovoran za izdavanje izmjena i dopuna građevinske dozvole, a zahtjev za izmjene podnosio je sam tužitelj zbog izmjena projekta. Iz Potvrde o preuzimanju od 24.05.2016. jasno je razvidno da je preliminarnim ispitivanjem potvrđeno da je izvođač u značajnom obimu završio radove do 24.05.2016. Nadalje, navodi kako iz odluke Vijeća za rješavanje sporova proizlazi da je nakon 31.12.2015. preostalo za završiti radova u vrijednosti od 737.000,00 kn uz procijenjenih 1.500.000,00 kn do konačne potvrde iznosa iz Ugovora pa je ugovorna kazna stoga u disproporciji s ukupnom vrijednošću radova pa se otvara mogućnost za njeno smanjenje. Nakon 31.12.2015. preostalo je svega 0,5% radova što je tek neznatni dio pa bi plaćanje ugovorne kazne prema cjelokupnoj vrijednosti svih radova predstavljalo nerazmjernu i nepravičnu naknadu. Nadalje, napominje kako tuženik nije pretrpio nikakvu štetu jer da objekt nije mogao koristiti do izdavanje uporabne dozvole, a koja je mogla biti izdana tek po izdavanju građevinske dozvole (zadnje izmjena i dopuna građevinske je izdana 01.09.2016.). Isto tako tuženik je napomenuo kako su radovi koji su izvršeni nakon 31.12.2015. izvođeni tek u tom periodu uslijed razloga koji su bili van utjecaja samog tuženika jer se radilo o vrlo specifičnim radovima jaružanja morskog dna, a koje radove su izvodili Mucić & Co d.o.o. i Luka Ploče Gradnja koji su radove obustavili uslijed blokade te je tuženik morao naći novog izvođača radova te su radovi izvršeni sa tada jedinim dostupnim jaružalom „Opuzen“ te su dovršeni 25.04.2016. Tužitelj je za vrijeme gradnje više puta mijenjao projekt pa je tražio i izmjenu u maritimnoj signalizaciji za koju su dobivene izmjene projekta tek 11.03.2016. što je također bilo izvan utjecaja tuženika.

3. Tužitelj je naveo kako je podnio tužbu u zakonskom roku jer da je stečajni sudac rješenjem od 04.05.2018. odbio zahtjev da se spor povjeri na rješavanje Stalnom izabranom sudištu pri Hrvatskoj gospodarskoj komori u skladu s Ugovorom između stranaka pa da temeljem čl. 268. st.2. Stečajnog zakona rok za pokretanje parnice iz čl. 267. počinje teći od dana kad vjerovniku bude dostavljeno rješenje kojim sud odbija takav zahtjev. Tužitelj je rješenje zaprimio 11.05.2018., a tužba je podnesena 14.05.2018. Nadalje, naveo je kako je dan početka gradnje bio 30.04.2012. Nadalje, naveo je kako je čak u dva navrata obavijestio tuženika da zadržava pravo na ugovornu kaznu i to 28.12.2015. i 30.08.2016. Sama ugovorna kazna nije neprimjereno visoka već je utvrđena razmjerno vrijednosti i važnosti investicije te je njezina visina primjerena. Tuženik je na natječaju u postupku javne nabave prihvatio uvjete predmetnog pravnog posla, čiji dio čine i uglavci o ugovornoj kazni. Ugovornu kaznu se duguje bez obzira na iznos štete koji je naručitelju nastao zbog kašnjenja pa čak i kada štete nije bilo. Također je naveo kako izmjena građevinske dozvole nema utjecaja na rok ispunjenja obveze tuženika i one nisu u uzročno posljedičnoj vezi s kašnjenjem već je kašnjenje rezultat isključivo kašnjenje u fizičkim radovima, a ne izmjenama projekta i građevinske dozvole. Istaknuo je kako je tuženik mogao tražiti produljenje roka sukladno čl. 8.4. i 8.5. Općih uvjeta Ugovora te mu je tako i produžen rok do 31.12.2015., dok u odnosu na ponovljeni zahtjev za produljenje roka zbog izmjena u maritimnoj signalizaciji isti zahtjev nije bio prihvaćen od strane nadzornog inženjera, a tuženik nakon te odluke nadzornog nije tražio da se po tom pitanju očituje Vijeće za sporove sukladno čl. 20. Općih uvjeta Ugovora.

4. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u dokaze koji prileže spisu i to presliku rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu (list 9-29, 30-31, 481-538, 972-973 spisa),

presliku prijave tražbine u stečajnom postupku (list 32-33, 476-480, 966-967 spisa), presliku Ugovora s dodacima, Općim i Posebnim uvjetima na engleskom uz hrvatski prijevod (list 34-122, 162-431 spisa), presliku izvotka iz sudskog registra (list 123-124 spisa), presliku Odluke Nadzornog inženjera od 10.05.2016. na engleskom i s prijevodom na hrvatski (list 125-126, 453-458 spisa), presliku zapisnika od 24.05.2016. i s prijevodom na hrvatski (list 127-130, 539-546 spisa), presliku Uporabne dozvole (list 131-132 spisa), presliku potvrde o preuzimanju od 15.06.2016. na engleskom s prijevodom na hrvatski (list 133, 547-551 spisa), presliku dopisa od 28.12.2015., 30.08.2016., 20.09.2016. i s prijevodima na hrvatski (list 134-137, 948-952, 953-956, 957-963, 968-971 spisa), presliku Obavijesti o započinjanju radova od 23.04.2012. na engleskom uz prijevod na hrvatski (list 432-434 spisa), presliku Prijave početka gradnje (list 435-436 spisa), presliku rješenja o imenovanju nadzornog inženjera (list 437 spisa), presliku Odluka Nadzornog inženjera od 19.11.2013., 18.08.2014., 15.04.2015., 07.09.2016. na engleskom uz prijevod na hrvatski (list 438-441, 442-446, 447-452, 459-464 spisa), presliku Dodataka br. IV i br. VI garanciji (list 465-469, 470-475 spisa), presliku Odluke vijeća za rješavanje sporova od 16.01.2017. na engleskom s prijevodom na hrvatski (list 980-1006 spisa), presliku IV. Izmjene i dopune građevinske dozvole (list 1007-1016 spisa), presliku Uporabne dozvole (list 1017-1018 spisa), saslušao je svjedoke Darko Badovinec (list 1030-1032 spisa), Zdenko Bilić (list 1032-1033 spisa), Frane Nikolić (list 1033-1034 spisa), Zvonko Brkičić (list 1034-1035 spisa), provedeno je građevinsko vještačenje (list 1045-1059, 1074-1075 spisa) te je izvršio uvid u spis ovog suda St-1181/17.

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP-a), ovaj sud došao je do uvjerenja da tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti nije osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem osnovanosti osporene tražbine tužitelja prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom Viadukt d.d. u stečaju odnosno tuženikom u iznosu od 29.267.430,57 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

7. Nije sporno da je rješenjem St-1181/17 od 26. veljače 2018. tužitelj upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 36.170.716,00 kn. Nije sporno da je rješenje o upućivanju u parnicu objavljeno na e- oglasnoj ploči istog dana kada je doneseno pa je stoga dostavljeno tužitelju protekom roka od 8 dana od objavljivanja rješenja na e-oglasnoj ploči, odnosno 07. ožujka 2018. sukladno odredbi čl. 12. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15 i 104/17; dalje u tekstu: SZ).

8. Prema odredbi čl. 266. st. 1. SZ-a ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

9. Tužitelj je u stečajnom predmetu podneskom od 07. ožujka 2018. podnio zahtjev da se rješavanje spora radi utvrđenja osporene tražbine povjeri Stalnom izabranom sudištu u Republici Hrvatskoj, a koji zahtjev je odbijen rješenjem ovog suda St-1181/17 od 04. svibnja 2018. Isto rješenje dostavljeno je punomoćniku tužitelja dana 11.05.2018., dok je isto rješenje stavljeno na e-oglasnu ploču dana 04.05.2018., a skinuto s oglasne ploče 12.05.2018. (kada se smatra da je uručeno).

10. Sukladno odredbi čl. 268. SZ-a propisano je kako sud na zahtjev vjerovnika koji je upućen u parnicu može rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba odlučiti da se rješavanje spora povjeri kojem stalnom izabranom sudištu u Republici Hrvatskoj, dok st. 2. istog članka propisuje da ako sud odbije taj zahtjev da rok za pokretanje parnice počinje teći od dostave rješenja o odbijanju zahtjeva vjerovnika. Kako je rješenje o

odbijanju zahtjeva u stečajnom predmetu dostavljen punomoćniku tužitelja 11.05.2018., a tužba je u ovom predmetu podnesena putem pošte 14. svibnja 2018. dakle prije isteka roka od 8 dana, tako je tužba pravovremeno podnesena u roku iz čl. 267. st. 1. SZ-a, slijedom čega je neosnovan tuženikov prigovor prekluzije roka za podnošenje predmetne tužbe.

11. Iz prijave tražbine proizlazi da je tužitelj prijavio sljedeće tražbine u stečajnom postupku koji se vodi nad ovdje tuženikom, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda:

- ugovorna kazna za izgradnju terminala rasutih tereta – 29.267.430,57 kn i
- potraživanja prema Odluci vijeća za rješavanje sporova za Ulazni terminal-6.903.285,43 kn.

12. Ukupno, prijavljena tražbina drugog višeg isplatnog reda iznosi 36.170.716,00 kn sukladno prijavi, no međutim tužitelj je u ovom postupku utužio utvrđenje osnovanosti samo tražbine ugovorna kazna za izgradnju terminala rasutih tereta – 29.267.430,57 kn.

13. Između stranaka sporna je ugovorna kazna za izgradnju terminala rasutih tereta kao u osnovi tako i u visini.

14. Uvidom u Ugovor sklopljen između stranaka 29. ožujka 2012. razvidno je kako je isti sklopljen vezano za izvođenje radova na izgradnji infrastrukture terminala za rasute terete. Isti ugovor sklopljen je temeljem ponude tužitelja i društva Cyes Infrastructures, S.A C/General Urrutia 75-2 Valencia, Španjolska, kao zajedničkih ponuditelja, za izvršenje radova u iznosu ugovorne vrijednosti od 406.492.091,20 kn, a čiju ponudu je tuženik prihvatio.

15. Iz izvotka iz sudskog registra razvidno je kako su tuženik i društvo Cyes Infrastructures, S.A osnovani Gospodarsko interesno udruženje Cyes-Viadukt terminal Rasutih tereta Ploče.

16. Sastavni dio ugovora su i posebni uvjeti ugovora te opći uvjeti ugovora. Uvidom u opće i posebne uvjete ugovora kao i u sam ugovor razvidno je da su stranke ugovorile primjenu Fidicovih uvjeta ugovora za građevinske i inženjerske radove po projektima naručitelja (2005).

17. Članak 4.1. Općih uvjeta propisuje da će izvođač projektirati, izvesti i dovršiti radove u skladu s ugovorom i u skladu s uputama inženjera te da će isplaviti sve nedostatke radova.

18. Članak 4.12. Općih uvjeta propisuje da ako se izvođač susretne s neprijateljskim fizičkim uvjetima koje smatra nepredvidljivima, o tome će obavijestiti Inženjera u najbržem roku. U toj će obavijesti opisati fizičke uvjete, tako da ih Inženjer može provjeriti te će opisati razloge zbog kojih ih smatra nepredvidljivima. Ako se Izvođač susretne s nepredvidljivim fizičkim uvjetima te je o tome obavijestio nadležnu osobu, a dogodilo mu se kašnjenje i/ili pretrpio trošak zbog tih uvjeta, Izvođač ima pravo na, pod uvjetima da je uputio obavijest, u skladu s člankom 20.1 na produljene vremena za svako takvo kašnjenje ako kasni ili će kasniti završetak radove u skladu s člankom 8.4 i plaćanje svih takvih troškova.

19. Članak 8.2 Općih uvjeta propisuje da će izvođač završiti sve radove i sekcije u vremenu predviđenom za završetak radova ii sekcija uključujući uspješan prolazak ispitivanja po završetku radova i završetak svih radova navedenih u Ugovoru kao potrebnih za zamišljeni završetak radova ili sekcija u svrhu preuzimanja u skladu s člankom 10.1.

20. Prema članku 8.4 Općih uvjeta izvođač ima pravo na produljenje vremena završetka radova u slučaju i u obimu da završetak radova u svrhu predviđenu čl. 10.1. kasni ili će kasniti zbog: varijacija, uzroka kašnjenja koji omogućava pravo na produljenje vremena, izuzetno nepovoljnih klimatskih uvjeta, nepredvidljivih

nedostataka raspoloživih djelatnika ili roba zbog epidemije ili djelovanja vlasti ili zbog kašnjenja, zapreka ili sprječavanja zbog krivnje investitora, njegovih djelatnika ili drugih podugovaratelja. Ako izvođač ima pravo na produljenje vremena završetka radova, obavijestiti će inženjera u skladu sa člankom 20.1, a inženjer će ponovno razmotriti prethodne odluke i može produljiti, ali ne i skratiti ukupno produljenje.

21. Prema članku 8.7 Općih uvjeta propisano kako ako izvođač ne uspije ispuniti uvjete iz 8.2., izvođač će platiti investitoru ugovornu kaznu za kašnjenje zbog propusta, koja predstavlja zbroj naveden u ugovornim podacima koji će se plaćati za svaki dan kašnjenja koji prođe od relevantnog predviđenog vremena završetka radova do datuma navedenog u Potvrdi o preuzimanju, ali neće premašivati najveći dopušteni iznos ugovorne kazne ako bude naveden u ugovornim podacima.

22. Odredba članka 10.2 propisuje kako inženjer može isključivo prema nahođenju investitora izdati potvrdu o preuzimanju bilo kojeg dijela stalnih radova. Nakon što je Inženjer izdao Potvrdu o preuzimanju za dio radova osigurati će izvođaču u najskorijem mogućem roku priliku za izvođenje neophodnih koraka za provedbu preostalih ispitivanja po završetku radova. Ako je potvrda o preuzimanju izdana za dio radova ugovorna kazna za kašnjenje zbog završetka preostalih radova bit će umanjeno. Za razdoblje kašnjenja nakon datuma navedenog u ovoj potvrdi o preuzimanju izračunat će se proporcionalno smanjenje ove ugovorne kazne za kašnjenje za onaj dio vrijednosti radova za koji je izdana potvrda. To će se primjenjivati isključivo na dnevne stope ugovorne kazne za kašnjenje u skladu s člankom 8.7 i neće utjecati na najveći iznos ove ugovorne kazne.

23. Članak 20.1. Općih uvjeta propisuje da ukoliko izvođač smatra da ima pravo na produljenje roka završetka i/ili na dodatno plaćanje prema bilo kojem članku Općih uvjeta ugovora, izvođač će obavijestiti o tome inženjera i opisati događaj ili okolnost na temelju kojih je nastala tražbina. Obavijest će se uputiti u najbržem mogućem roku, ali najkasnije od 28 dana nakon što je izvođač saznao ili je trebao saznati za događaj ili okolnost.

24. Uvidom u Posebne uvjete između stranka utvrđeno je kako su stranke između ostalog ugovorile kako vrijeme završetka iznosi 790 dana, da je ugovorna kazna za kašnjenje s izvođenjem radova (8.7 i 14.15 (b)) iznosi 0,05% od prihvaćene ugovorne cijene po danu, a da najveći mogući iznos ugovorne kazne za kašnjenje s izvođenjem radova iznosi (8.7) iznosi 10% od prihvaćene ugovorne cijene. Također su stranke ugovorile primjenu hrvatskog prava kao mjerodavnog prava. Isto tako je utvrđeno je kako su stranke članak 9. Ispitivanja po završetku radova drugačije uredili od članka 9. općih uvjeta te da ista glasi na način:

25. Članak 9.0. Radovi su završeni nakon što ovlašteno tijelo Republike Hrvatske izda uporabu dozvolu. Prije toga se moraju provesti ispitivanja i druge radnje propisane Zakonom o urbanističkom uređenju i gradnji Republike Hrvatske u svrhu potvrde da je objekt izgrađen u skladu sa svim relevantnim propisima i da je spreman za sigurnu uporabu. Postupak za završna ispitivanja dijeli se u dvije faze: preliminarna ispitivanja i tehnički pregled. Sukladno članku 9.4., 9.5, i 9.6 stranke su ugovorile da se postupak izdavanja uporabne dozvole, što uključuje pregled mora poštovati za svaki objekt za koji je izdana građevinska dozvola, da po uspješnim preliminarnim ispitivanjima, investitor ponosi zahtjev za izdavanje uporabne dozvole, da po završetku tehničkog pregleda se uporabna dozvola izdaje ili odbija. Stranke su također Posebni uvjetima izmijenile i prvi stavak članka 10.1 na način da su ugovorile osim u slučaju neuspješnog tehničkog pregleda, investitor će preuzeti radove kad su radovi završeni u skladu s ugovorom, uključujući i stavka opisane u članku 8.2 osim dopuštenog u podstavku a) i kad je izdana ili se smatra izdanom Potvrda o

primopredaji radova u sklad s ovim člankom.

26. Uvidom u Obavijesti o početku radova od 23. travnja 2012. razvidno je kako će datum početka radova biti 3. travnja 2012., dok je iz Prijave početka gradnje od 27. travnja 2012. razvidno je kako je planirani početak izvođenja radova 21. svibnja 2012. Iz rješenja od 05.04.2012. razvidno je kako je Zdenko Bilić imenovan za nadzornog inženjera na predmetnom gradilištu.

27. Iz Odluke Nadzornog inženjera od 19.11.2013. razvidno je kako je isti produljio vrijeme izvođenja radova za 58 dana te da je novi dan završetka radova 26. kolovoza 2014. Iz Odluke Nadzornog inženjera od 18.08.2014. razvidno je da je izdan nalog za Varijacijom za izvođenje dodatnih radova na katodnoj zaštiti u iznosu od 2.730.184,20 kn te da se produljuje vrijeme izvođenja radova za 58 dana s datumom završetka radova do 23. listopada 2014. Iz Odluke Nadzornog inženjera od 15.04.2015. razvidno je da je izdan nalog za Varijacijom za izvođenje dodatnih građevinskih radova za temelje tehnološke opreme i potporne zidove u iznosu od 15.411.514,73 kn te da se produljuje vrijeme izvođenja s datumom završetka radova 30. studenog 2015.

28. Uvidom u dopis od 28. prosinca 2015. od tužitelja razvidno je kako isti najavljuje tuženiku kao izvođaču da će tražiti plaćanje ugovorne kazne radi kašnjenja primjenjujući stopu 0,05%, a sve sukladno ugovoru.

29. Iz Obavijesti Nadzornog inženjera od 10.05.2016. razvidno je kako je izvođač zatražio produljenje vremena zbog loših vremenski uvjeta, obustava rada kod dobavljača, koja predstavlja uvjete više sile, Uredbe Komisije (EU) broj 548/2014 i spajanja na mrežu napajanja koju je trebao osigurati naručitelj. Nadzorni inženjer je utvrdio kako izvođač ima pravo na produljene zbog prvog, drugog i četvrtog razloga, ali ne i zbog trećeg razloga te je donio odluku da izvođač ima pravo na produljenje roka do 31. prosinca 2015.

30. Uvidom u Zapisnika od 24.05.2016. razvidno je da su obavljena ponovno preliminarna ispitivanja i da su istom prisustvovali od strane izvođača Darko Badovinec i Dinko Petričević, a za Nadzornu službu Zdenko Bilić, Milan Malešević, Marin Majstorović i Zlatko Bušić. U zapisniku su potpisani nedostaci i nezavršeni radovi pa je tako navedeno kako je u zgradi radionice u prostoriji 9. (skladište) uočeno vlaženje na spoju oba slivnika sa stropnom pločom, slijevanje vode niz otvor ispod SZ kupole, na podu veća lokva vode te da nedostaju ruke za otvaranje svih kupola (5 komada), da je po isporuci materijala/opreme potrebno izvršiti ugradnju stupne zglobne oznake umjesto privremene plutače te ugraditi AIS elektroniku za punu funkcionalnost TRT-a, da je u sanitarnom cjevovodu potrebno priključiti vodomjer na struju (pozicija T.1, Z09), da je potrebno za trafostanice TRS1, TRS2, TRS3, TRS4, TRS5, TRS6, TRS7, TRS8 dostaviti ateste i rezultate ispitivanja, označiti natpisima trafostanice, prešimirati u ploči NN napajanje prskalica, u svaki ormar postaviti pripadajuću shemu, postaviti uokvirene pripadajuće sheme na zid, zatvoriti otvore u podovima, montirati žičane pregrade u TRS1,3, montirati zaštitne limove na kontejnerskim TRS-ovima, za upravnu zgradu i radionice potrebno je dostaviti ateste i rezultate ispitivanja, u elektro ormarima postaviti jednopolne sheme, popraviti gromobransku hvataljku na krovu, spojiti fenove u tuš kabinama na el. napajanje, dostaviti ateste i rezultate ispitivanja za crpne stanice i desalinizator, u ormarima postaviti jednopolne sheme, dostaviti ateste i rezultate ispitivanja za vanjske instalacije i dostaviti originalne atesta katodne zaštite. Utvrđeno je kako inženjer nadzora za geotehničke radove nije bio prisutan tijekom preliminarnog testiranja jer su navedeni radovi bili završeni i preuzeti ranije. Zaključeno je kako je ponovljeno preliminarno ispitivanje bilo uspješno i da se ugovorni radovi završeni u značajnom obimu. Manji nedostaci zabilježeni u zapisniku ne smatraju se značajnima

i treba ih se ispraviti u roku za obavještanje o nedostacima, osim nekoliko zabilježenih i istaknutih primjedbi koje treba urediti prije tehničkog pregleda. Također je utvrđeno kako bi se omogućio tehnički pregled da izvođač mora završiti nacрте izvedenog stanja za katastar, izvješće radi upisa građevine u katastarsku bazu podataka, pripremu i razvrstavanje cjelokupne dokumentacije osiguranja/kontrole kvalitete u skladu s odgovarajućim dijelovima građevine te pripremu konačne izjave izvođača o izvedenim radovima. Isti zapisnik potpisan je 25. svibnja 2016. od strane nadzornog inženjera Zdenka Bilića i od strane Darko Badovinca u ime izvođača.

31. Iz Potvrde o preuzimanju razvidno je da je investitor (ovdje tužitelj) u istoj naveo kako je izvođač (ovdje tuženik) najavio provođenje preliminarnih ispitivanja putem pisma od 18. svibnja 2016., da su ispitivanja provedena u periodu od 19. do 24. svibnja 2016., da je utvrđeno kako su radovi izvedeni u značajnom obimu te da investitor koristi mogućnost sukladno članku 10.2 Općih uvjeta da preuzme radove te da ranije navedenom potvrdom potvrđuje 24. svibnja 2016. kao datum preuzimanja radova te da rok za obavijest o nedostacima traje 365 dana i počinje od dana 25. svibnja 2016. te da je izvođač upućen ispraviti zabilježene nedostatke kod preliminarnog ispitivanja te završiti nedovršene radove i ispraviti nedostatke do 15. srpnja 2016., kao i dostaviti preostale certifikate kvalitete, priručnike za uporabu i dokumentaciju o izvedenom stanju, provesti nezavršene obuke itd. Istu potvrdu potpisali su nadzorni inženjer Zdenko Bilić i tuženik.

32. Iz dopisa od 30. kolovoza 2016. razvidno je kako tužitelj obavještava tuženika da je rok za završetak radova bio 31.12.2015., a da su radovi preuzeti 24.05.2016. te da sukladno tome tužitelj ima pravo naplatiti ugovornu kaznu za 144 dana kašnjenja po stopi od 0,05%, što iznosi 29.267.430,57 kn.

33. Iz Odluke Nadzornog inženjera od 07.09.2016. razvidno je da je izdan nalog za Varijacijom za pomorsku signalizaciju terminala za rasute terete u iznosu od 120.857,00 kn, no da nema pravo na produljenje vremena za završetak radova te da se produljuje vrijeme izvođenja s datumom završetka radova 30. studenog 2015.

34. Iz Odluke Nadzornog inženjera od 20. rujna 2016. razvidno je kako isti navodi da je tužitelj najavio tuženiku dopisom od 28. prosinca 2015. da će tražiti plaćanje ugovorne kazne radi kašnjenja, da je dopisom od 30.08.2016. tražio plaćanje ugovorne kazne u iznosu od 29.267.430,57 kn te da on donosi odluku kako se prihvaća zahtjev investitora za ugovornu kaznu u ranije navedenom iznosu.

35. Iz Dodataka IV i VI Garanciji za dobro izvršenje posla br. 4100505678 smanjen je iznos garancije na iznos od 29.267.430,57 kn i produljen je rok njezina važenja do 30. lipnja 2020. godine. Istu tražbinu iz Garancije prijavila je Privredna banka Zagreb d.d. u predstečajnom postupku nad tuženikom i to u ranije navedenom iznosu.

36. Nadalje, iz prijave tražbine u predstečajnom postupku razvidno je da je Privredne banka Zagreb d.d. prijavila tražbinu po osnovi Garancije izdane za dobro izvršenje posla temeljem predmetnog Ugovora te mu je ista tražbina priznata od strane stečajnog upravitelja što je utvrđeno uvidom u rješenje ovog suda od 15.01.2018. i prijave PBZ-a.

37. Uvidom u IV. Izmjenu i dopunu građevinske dozvole razvidno je kako je ista izdana 01. rujna 2016., a koji zahtjev za izmjenu je predan 11. srpnja 2016. Predmet te izmjene i dopune je dopuna temelja tehnološkog postrojenja i opreme, izmjene i dopune u dijelu elektroenergetske infrastrukture (dodaju se nove kontejnerske trafostanice), izmjene i dopune u povećanju kapaciteta vodoopskrbnog sustava i sustava odvodnje (izmještanje i povećanje uređaja za desanilizaciju, dodavanje bazena za taloženje) te izmjene i dopune u dijelu prometnica i skladišnih površina. Uvidom u Uporabnu dozvolu razvidno je kako je ista izdana 15. veljače 2017., a da je zahtjev za istu predan 07. listopada 2016.

38. Uvidom u Odluku vijeća za rješavanje sporova od 16. siječnja 2017. razvidno je da su se stranke obratile istom vijeću radi rješenja njihova spora te da je isto vijeće između ostalog utvrdilo kako je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 4.877.905,09 kn po osnovi ugovorne kazne za razdoblje od 09. rujna 2016. do 03. listopada 2016. Također je utvrđeno kako je zahtjev za tehnički pregled predan 04. listopada 2016. Također je utvrdio kako su investitor i inženjer zabilježili na sastanku na licu mjesta br. 49. koji se održao 17. veljače 2016. da zbog istovremenih odgovornosti za odgode, klijent izražava želju da preuzme radove čim preliminarni testovi budu pozitivni, uz preostalu obvezu izvođača da preuzme dio tehničkom pregledu pri Ministarstvu kada će se on raditi. Nadalje, u istoj se odluci da je 24. svibnja 2016. investitor preuzeo radove, da je u periodu nakon toga izvođač trebao obaviti neznatne radove koji su preostali i pripremiti dokumentaciju za uspješan tehnički pregled, a za koji je bilo potrebno ishoditi i IV. izmjenu i dopunu građevinske dozvole koja je ishodena 02. rujna 2016.. Prema mišljenju vijeća rok od 7 dana nakon toga je bio primjeren da izvođač dostavi potrebnu dokumentaciju za tehnički pregled, no međutim izvođač je dokumentaciju dostavio investitoru tek 03. listopada 2016. čime je, uvažavajući rok tolerancije od 7 dana, izvođač došao u zakašnjenje od 24 dana.

39. U svojem iskazu Darko Badovinac je u kratko naveo kako je tuženik završio radove u 2015., a da je tijekom 2016. otklanjao nedostatke i obavio dio elektro radova do svibnja 2016., da je potom bio tehnički pregled, a u studenom 2016. je pribavljena uporabna dozvola. Nadalje, da je tuženik vršio iskapanja u kanalu Vlaška godinu dana prije završetka radova, ali da procjenjuje kako se vjerojatno kroz kanal Vlašku donio novi sloj zemlje pa je na batimetrijskoj snimci uočeno da je dno mora više nego što bi trebalo biti stoga su nakon kraja 2015. morali ponovno vršiti dodatna iskapanja. Smatra da je tuženik ispunio radove u rokovima, a napomenuo je kako izvođač predaje radove na tehničkom prijemu za što potrebna i uredna dokumentacija u smislu posjedovanja građevinske dozvole i lokacijske. Na gradilištu je bilo dodatnih radova i zbog toga su bile potrebne izmjene građevinskih dozvola, a također se mijenjalo zakonodavstvo pa je bila potrebna i izmjena lokacijske dozvole. Posljednja izmjena građevinske dozvole bila je u rujnu 2016. godine te je tek nakon toga zakazan tehnički pregled. Sve izmjene građevinskih dozvola i sve dodatke radove izvodilo se na zahtjev investitora kako bi se građevine prilagodile potrebama budućeg koncesionara-korisnika. Prva izmjena građevinske dozvole napravljena je na prijedlog tuženiku jer su predložili tehnološki prihvatljivije rješenje koje je dovelo i do velike financijske uštede i ta izmjena je bila 2012. godine. Napomenuo je kako je bilo promjena u izgradnji željezničke pruge i katodne zaštite na čeličnim dijelovima pristaništa, dodatnih radova za temelje tehnološke opreme i potporne zidove za opremu, izvođenje dodatne energetske infrastrukture za napajanje, dodatnog asfaltiranja površine skladišnog prostora, dodatnih radova na infrastrukturi potrebnoj za smještaj opreme za rukovanje rasutim teretima te je izmijenjena pomorska signalizacija. Radovi jaružanja u kanalu Vlaška su se odvijali u dužem periodu od kraja 2012. godine do kraja 2014. godine. Tuženik je kontrolirao dubine prilikom iskapanja, no u studenom 2015. obavljeno je batimetrijsko snimanje od strane HRVATSKOG HIDROGRAFSKOG INSTITUTA i tada je utvrđeno da dubina dna nije dovoljna. Pretpostavlja da ova razlika zbog nanosa. Iskop pomorskog dna je obavljao podizvođača MUCIĆ koji je u jednom trenutku otišao u stečaj pa su u 2016. morali angažirati nova dva podizvođača, ali njihova oprema nije omogućavala da se radovi brzo izvedu pa su zbog toga radovi tog dodatnog iskapanja trajali tako dugo. Prvotno su iskopali cca 1.400.000 kubika pomorskog dna, a ovim dodatnim iskapanjem iza kraja 2015. su još iskopali cca 8.000 kubika pomorskog dna. U privremenoj situaciji koja je izdana za radove do 31.12.2015. bilo navedeno kako je iznos izvedenih i situiranih radova do tada iznos negdje cca 377.000.000,00 kn, a

zadnja okončana situacija koja je izdana u kolovozu 2016. je bila na cca 387.000.000,00 kn u kojoj su bili obuhvaćeni i radovi koji su bili obavljani i prije 2016. Vezano za potvrdu o preuzimanju 24.05.2016. svjedok je naveo kako je tuženik zapravo tada izvršili sve radove. Iza toga nije radio nikakve značajne radove. Radili su nešto pred tehnički pregled vezano za vatrogasne aparate i možda su neki papiri trebali dostaviti. Za sve ove dodatne radove koje je naveo da su obavljali tuženik je s investitorom sklopio sporazum i dogovoren je financijski ekvivalent odnosno dodatno plaćanje za izvođenje tih radova kao i dodatni rok za izvođenje tih radova te je u konačnici rok produljen do 31.12.2015. godine. Prije potvrde o preuzimanju radova tuženik je bio u obvezi dostaviti geodetske snimke, izvršiti ispitivanje kakvoće vode, ispitivanje struje i izvršiti funkcionalna ispitivanja, dostaviti dokaze o kvaliteti ugrađenih materijala. Dio ispitivanja obavljen je krajem 2015. a dio je obavljen u svibnju 2016. godine. Ova ispitivanja u 2015. nisu bila zadovoljavajuća i stoga su i vršili dodatne radove u 2016. kako bi otklonili te nedostatke. Nakon ove potvrde o preuzimanju radova od 24.05.2016. započet je teći garantni rok i vjeruje da je tuženiku sve plaćeno za izvršene radove. Nije se čekao tehnički pregled niti za preuzimanje radova niti za plaćanje.

40. U svojem iskazu Zdenko Bilić je naveo kako je rok za završetka radova produžavan u dva ili tri navrata iz opravdanih razloga. Krajnji rok za izgradnju je bio 2015. no međutim tada nije došlo do primopredaje jer nije bilo moguće obaviti tehnički pregled s obzirom da radovi nisu bili gotovi kao i izmjene građevinske i lokacijske dozvole. Građevinska dozvola se mijenjala tijekom radova, a u jednom trenutku je Ministarstvo zahtijevalo da se izmijeni lokacijska dozvola. U svibnju 2016. izvršena je primopredaja radova iz razloga što je izvođač izvršio u tom trenutku radove i investitor se pozvao na odredbu članak 10. točka 2. Ugovora pa je preuzeo radove iako tehnički pregled nije bio izvršen i to iz razloga što i dalje se čekalo na građevinsku dozvolu, iako ne zna je li u tom trenutku izmjena lokacijske bila gotova. Sam tehnički pregled obavljen je na jesen 2016. godine. Što se tiče radova koji nisu bili izvršeni do kraja 2015. sjeća se da dno u kanalu nije bilo na zadovoljavajućoj dubini pa je kasnije tuženik iskopao cca 10.000 kubika, a također nije u cijelosti bila isporučena pomorska signalizacija gdje je došlo do određenih izmjena na čemu je inzistiralo PLOVPUT koji su ovlašteni za projektiranje i za održavanje te pomorske signalizacije pa je bilo potrebno nabaviti određene bove koje su dolazile izvana jer se u Hrvatskoj nisu proizvodile. Izmjena pomorske signalizacije krenula je godinu dana prije 31.12.2015. ali sada točne ne zna kada. Društvo MUCIĆ je odradilo veliki dio posla jaružanja i oni su imali stroj koji je jedini mogao u RH mogao to odraditi. Same popravke dna koja su vršena u 2016. nisu se vršili njegovim strojem već klasičnim grajferom. Ne znam kolika je količina radova koja je izvedena u 2016. godine. U 2016. je ostao manji obim radova za odraditi jer ako se uzme da je cijela vrijednost ugovora bila cca četiristo milijuna kuna ovi radovi su bili negdje cca deset milijuna kuna. Izmjena građevinske dozvole koja se čekala 31.12.2015. i koja u tom trenutku nije bila gotova se odnosila na radove koji su izvedeni već do 31.12.2015. godine. Radovi su se vršili jer su imali sve projekte i nisu čekali građevinsku dozvolu. Lokacijska dozvola bila je također zahtijevana da se izmijeni zbog čini mu se izmjena u napajanju struje. Ova sva saznanja ima s koordinacijama.

41. U svojem iskazu svjedok Frane Nikolić naveo je kako je u 4 navrata došlo do produženja roka izgradnje. Krajnji rok bio je 31.12.2015. što predstavlja produženje roka za 18 mjeseci. Radovi su bili izvršeni 24.05.2016. kada je izdana potvrda o preuzimanju radova, a što se tiče razloga bilo je nekoliko glavnih razloga a to je kašnjenje u podmorskom iskopu kanala, kašnjenje u dobavi i ugradnji pomorske signalizacije, u dobavi trafostanice i u ugradnji odbojnika. Bilo je i dodatnih radova koji

nisu bili ugovoreni i to radovi za temeljenje tehnološke opreme koncesionara te se na njima počelo raditi u ožujku 2014. godine. Prije toga je potpisan sporazum između investitora i izvođača gdje su oni točno navedeni i promijenjena je cijena kao i produžen rok izvođenja radova za 13 mjeseci. Batimetrijskim snimanjem u veljači ili ožujku 2016. utvrđeno je da dno nije na potrebnoj dubini od minus 18 metara, a isto nije bila postignuta na svim mjestima ni širina kanala. Ukoliko dubina nije zadovoljavajuća ne može se proći tehnički pregled pa je zbog tog razloga izvođač trebao popraviti te nedostatke i postići ugovorenu dubinu kanala. Da je dubina ostala nepopravljena to bi predstavljalo i sigurnosni problem za uplovljavanje brodova. Većina radova izvedena je do 31.12.2015., a manji dio je izvršen do veljače 2016. i to radovi na trafostanicama. Procjenjuje kako je do 31.12.2015. obavljeno oko 90% radova.

42. Sud je prihvatio iskaze svjedoka kao vjerodostojne obzirom da su isti suglasni jedni drugima, kao i dokumentaciji u spisu. Sud nije prihvatio iskaz Svjedoka Frane Nikolića u dijelu u kojem navodi kako su prva batimetrijska snimanja bila u veljači ili ožujku 2016. obzirom da iz iskaza preostalih svjedoka kao i dokumentacije u spisu je razvidno da su ta snimanja bila u prosincu 2015.

43. Iz iskaza svjedoka Zvonka Brkičića razvidno je da isti nema izravnih saznanja vezano za odlučne činjenice u ovom postupku, već samo posredna saznanja iz obavijesti koje je dobivao od Božidar Stipkovića, Darka Badovinca i Bilića.

44. Iz nalaz i mišljenja vještaka Boška Mišlova, dipl. ing. građ. razvidno je kako je utvrdio da je za izgradnju infrastrukture terminala za rasute terete u Luci Ploča izdana je građevinska dozvola od 19.12.2011., uz 4 izmjene i dopune i to I. Izmjena i dopuna građevinske dozvole od 29.05.2013., II. Izmjena i dopuna građevinske dozvole od 28.01.2014., III. Izmjena i dopuna građevinske dozvole od 17.10.2014. i IV. Izmjena i dopuna građevinske dozvole od 01.09.2016. koja se odnosi na dopunu temelje tehnološkog postrojenja i opreme, izmjene i dopune u dijelu elektroenergetske infrastrukture, izmjene i dopune u povećanju kapaciteta vodoopskrbnog sustava i sustava odvodnje, te izmjene i dopune u dijelu prometnica i skladišnih površina. Između stanaka je sklopljen Ugovor za radove na izgradnji infrastrukture terminala za rasute terete 29.03.2012. na ukupan iznos od 406.492.091,20 kn i vrijeme završetka radova od 790 dana (spis sir. 35-116), no sklopljeni su i Dodatak 2. od 27.06.2013., Dodatak 3. od 27.08.2014. s produljenjem vremena završetka radova za 58 dana radi promjene u izgradnji željezničke pruge i dodatnim troškovima u iznosu od 2.730.184,20 kn, Dodatak 4. od 11.02.2016. s produljenjem vremena završetka radova za 404 dana i dodatnim troškovima od 35.844.255,90 kao i umanjenje ugovorne cijena za 2.997.855,68 kn za troškove Investitora/Tužitelja za vanjske konzultantske usluge (spis str. 425-429), Odlukom Inženjera od 10.05.2016. određeno je produljenje vremena završetka radova za 30 dana. Glavni nadzorni inženjer/Inženjer (Zdenko Bilić) je poslao Obavijest o početku radova 30.04.2012. čime je utvrđen dan početka građenja (spis str. 434). Tijekom građenja došlo je do izmjene projektnih zahtjeva kojima su slijedile Izmjene i dopune građevinske dozvole, a time i produljenja trajanja gradnje. Odlukama Inženjera i Dodacima ugovoru krajnje vrijeme završetka radova iznosilo je 1340 dana, odnosno radovi su trebali biti završeni 31.12.2015. Tuženik je radove izvodio do 24.05.2016. te je 15.06.2016. Inženjer izdao Potvrdu o preuzimanju na dan 24.05.2016. u skladu sa Čl. 10.1. Ugovora. Potvrdi su prethodila Preliminarna ispitivanja provedena od 19.05.- 24.05.2016. U periodu od 01.01.2016. do 24.05.2016. kada je izdana Potvrda o preuzimanju Viadukt je izvodio pretežno radove na podvodnom iskupu-jaružanje, ugradnji odbojnika na pristaništu, dobavi i ugradnji pomorske signalizacije, radovi na elektroopskrbi-dobava trafostanice te radove prema nalogima za varijaciju (VO 23, 39, 45, 49, 63, 64, 67, 68). Do 31.12.2015. vrijednost izvedenih radova iznosila je 375.451.121,37 kn, iznos PDV-a je 69.599.460,91 kn,

odnosno ukupna vrijednost izvedenih radova s uključenim PDV-om iznosila je 445.050.582,28 kn. 37. Privremena Situacija (veljača 2016.) izvedeni radovi 4.01.055,75 kn + PDV 1.004.263,94 kn = 5.021.319,69 kn, 38. Privremena Situacija (ožujak 2016.) izvedeni radovi 2.103.512,73 kn + PDV 525.878,18 kn = 2.629.390,91 kn, 39. Privremena Situacija (travanj 2016.) izvedeni radovi 596.146,62 kn + PDV 149.036,65 kn = 745.183,27 kn i Okončana Situacija (do 31.05.2016.) izvedeni radovi 1.780.790,94 kn + PDV 445.197,74 kn = 2.225.988,68 kn.

45. Nadalje, utvrđeno je kako je tužitelj 28.12.2015. podnio Obavijest o Investitorovu zahtjevu o potraživanju ugovorne kazne za kašnjenje u skladu sa čl. 2.5. Ugovora (spis str. 951), dok je 30.08.2016. podnio Obavijest o Investitorovu zahtjevu o potraživanju ugovorne kazne za kašnjenje u skladu sa čl. 2.5. i 8.7. Ugovora (spis str. 956), gdje je navedeno kašnjenje od 144 dana te iznos ugovorne kazne od 29.267.430,57 kn (7,2% od ukupno ugovorenog iznosa od 406.492.091,20 kn). Tuženik je 26.10.2016. u skladu s Čl. 20. Ugovora pokrenuo spor pred Vijećem za rješavanje sporova u kojem se osporava pravo Tužitelja/Investitora na potraživanje iznosa ugovorne kazne kao neosnovano. Sastanak-saslušanje je održano 25.11.2016. u prostorijama Lučke uprave Ploče te je Vijeće donijelo odluku 16.01.2017. u skladu sa čl. 20.4. Ugovora da tužitelj/Investitor ima pravo na Ugovornu kaznu za razdoblje od 09.09.2016. do 03.10.2016. u iznosu od 4.877.905,09 kn te određuje dodatni iznos tužitelju za sve izravne troškove koji su nastali u razdoblju od siječnja 2016. g. do prosinca 2016. g. u visini od 1.515.764,58 kn. Vijeće je definirao produljenje ukupnog vremena za završetak Ugovora na 03.10.2016., odnosno 24 dana kašnjenja, u odnosu na dostavljenu Izmjenu i dopunu građevinske dozvole od 01.09.2016. te vrijeme koje je proteklo od izdavanja IV. Izmjene i dopune građevinske dozvole do predaje zahtjeva za tehnički pregled koju je tužitelj predao Ministarstvu 04.10.2016. Taj period iznosi 31 dan i umanjen je za procijenjenih 7 dana potrebnih za kompletiranje već pripremljene dokumentacije koju je po izdavanju IV. Izmjene i dopune dozvole Tuženik trebao dostaviti Investitoru/Tužitelju pa sveukupno iznosi 24 dana. Ugovorna kazna je 0,05% po danu kašnjenja, odnosno 24 dana x 406.492.091,20 kn x 0,05% što iznosi 4.877.905,09 kn. Tužitelj je 12.02.2017. obavijestio Tuženika o nezadovoljstvu odlukom Vijeća za rješavanje sporova, tražeći puni iznos ugovorne kazne.

46. Nadalje, vještak je utvrdio kako je tuženik 03.12.2015. najavio početak Preliminarnih ispitivanja koja su provedena u periodu od 14.12.-22.12.2015. i nisu bila prihvaćena kao uspješna pa nije obavljena primopredaja radova. U periodu od 01.01.-24.05.2016. tuženik je nastavio s izvođenjem radova te je proveo nova Preliminarna ispitivanja u periodu od 19.05.-24.05.2016. koja su od strane Inženjera prihvaćena kao uspješna te je u skladu sa Čl. 9. i Čl. 10. Ugovora omogućena primopredaja radova. Inženjer je 15.06.2016. izdao Potvrdu o preuzimanju u kojoj je 24.05.2016. naveden kao datum primopredaje radova. Vještak je zaključio kako je došlo do kašnjenja u izvedbi radova i to u periodu od 01.01.-24.05.2016., odnosno sveukupno 144 dana. Pregledom dokumentacije iz spisa vještak je utvrdio da postoji i drugo mišljenje odnosno tumačenje Ugovora, gdje se završetak radova smatra vrijeme kad je izdana Uporabna dozvola, odnosno kad je zatraženo održavanja tehničkog pregleda. Napomenuo je kako je FIDIC stručnjak angažiran na realizaciji Ugovora (Royal HaskoningDHV, David Punchard) zaključio da Potvrda o preuzimanju izdana od strane Tužitelja nije datum završetka radova, već da je to datum održavanja tehničkog pregleda, odnosno izdavanja uporabne dozvole (Čl. 9 Ugovora, odnosno Čl. 9.6. posebnih uvjeta Ugovora) te da je istaknuo kako je tužitelj mijenjao lokacijsku i građevinsku dozvolu tijekom gradnje i da u vrijeme izdavanja Potvrde o preuzimanju nije imao IV. Izmjenu i dopunu građevinske dozvole koja je izdana 01.09.2016., a dostavljene tužitelju i tuženiku 02.09.2016. Tumačenjem FIDIC stručnjaka tu postoji

isključiva odgovornost tužitelja za kašnjenje, ali da je zahtjev za tehnički pregled predan Ministarstvu 04.10.2016. odnosno 31 dan kasnije, što je odgovornost tuženika jer je kasnio s dostavljanjem dokumentacije potrebne za podnošenje zahtijeva za održavanje tehničkog pregleda, iako je tuženiku trebalo omogućiti period potreban za kompletiranje već pripremljene dokumentacije, slijedom čega je vijeće donijelo odluku o kašnjenju od 24 dana.

47. Vještak se u svojem nalazu i mišljenju ogradio od istog te je naveo da ne može dati tumačenje ugovornih članaka te je naveo da ovisno o tumačenju koji događaja se smatra završetkom radova da o tome ovisi i kašnjenje tuženika pa ukoliko se uzme da je završetak radova dan izdavanja Potvrda o preuzimanju kašnjenje iznosi od 144 dana (29.267.430,57 kn), a ako je završetak radova dan izdavanja Uporabne dozvole odnosno predaja zahtijeva za tehnički pregled i održavanja tehničkog pregleda da je onda kašnjenje od 24 dana (4.877.905,09 kn).

48. Nadalje, utvrdio je kako je izvođač do 31.12.2015. izveo većinu radova u značajnoj mjeri i to prema procjeni inženjera od 95%-100%, a ako se gledaju financijske iznosi onda je to 97,79%. Radovi dovršeni nakon roka završetka radova su jaružanje, odnosno podvodni iskop-izvođenje, odbojnici na pristaništu (kasna narudžba opreme i izvođenje/ugradnja), pomorska navigaciona svjetla i oznake (kašnjenje kod izrade projekta, kasna narudžba i dostava materijala, izvođenje/instalacija/montaža), radovi elektroopskrbe (izvođenje/montaža), horizontalna signalizacija prometnih površina (izvođenje).

49. Vještak je zaključio da su se sva kašnjenja mogla spriječiti dodatnom mobilizacijom resursa, produženjem radnog vremena, dodatnim ubrzanjem izrade dijela Izvedbene dokumentacije, efikasnijim planiranjem radova i narudžbi materijala, te odabirom sigurnijih podizvođača i dobavljača. Izmjena projektnih zahtijeva i dodatnih radova uzrok su produljenja trajanja gradnje, međutim oni nisu razlog kašnjenja. Razlozi kašnjenja su kasna narudžba i dostavljanje opreme, kašnjenje u izradi projektne dokumentacije te sporo izvođenje dijela radova, a za koje razloge sve odgovara tuženik. Ukupan iznos radova izvedenih u periodu od 01.01.2016. do 31.05.2016. iznosi 8.497.505,83 kn + PDV 2.124.376,51 kn odnosno 10.621.882,34 kn.

50. Na nalaz i mišljenje vještaka tužitelj nije imao prigovora, dok je tuženik imao, a na koje je vještak odgovorio na ročištu dana 12. listopada 2022. navodeći kako je u nalazu i mišljenju naveo da kašnjenje u radovima iznosi 144 dana ako se uzme u obzir da su radovi završeni danom izdavanja potvrde o preuzimanju koja je izdana 24.05.2016. godine, da je pravno pitanje jesu li radovi stvarno završeni izdavanjem potvrde o preuzimanju ili su radovi izvršeni izdavanjem uporabne dozvole odnosno provođenjem tehničkog pregleda pa ukoliko sud zauzme stajalište da su radovi završeni izdavanjem uporabne dozvole da bi tada kašnjenje iznosilo 24 dana. Vezano za same izmjene projektne dokumentacije kao i zahtijeva naručitelja tijekom gradnje utvrdio je da je u odnosu na njih FIDIC inženjer odobrio produljenje izvođenja radova i tako su svi ti radovi trebali biti dovršeni do 31.12.2015. godine. Izvođenje radova nakon toga je zapravo zakašnjenje. Po njegovom građevinskom mišljenju ispravno je da se zakašnjenje računa do potvrde o preuzimanju i da zakašnjenje iznosi 144 dana, no međutim ostavlja kao mogućnost da on krivo pravno tumači elemente vezano za utvrđenje zakašnjenja radova odnosno je li ključna potvrda o preuzimanju odnosno ishođenje uporabne dozvole ili predaja zahtijeva za ishođenje uporabne dozvole. Upravo je stoga na 5. strani pisanog nalaza i mišljenja (list 1049 spisa) jasno opisao da se tu zapravo radi o pravnom pitanju. Zbog izmjena u projektu došlo do produljenja u roku izvođenja radova vezano za što postoje odluke inženjera u kojem se produljio krajnji rok izvođenja radova sukladno tim promjenama. Produljenje je bilo sukladno

odlukama inženjera i dodacima ugovora koji su slijedili odluke inženjera, a što je popisao na listu 3. svog pisanog nalaza (list 1047 spisa). IV izmjena i dopuna građevinske dozvole bila 01.09.2016., no radovi vezano za te izmjene i dopune bili su izvođeni prije nego što je ta izmjena i dopuna ishoda što je dopušteno jer su radovi bili u tijeku. Ovo ishoda IV izmjene i dopune građevinske dozvole nije utjecalo na izvođenje građevinskih radova. Prema Zakonu o gradnji izvođač tijekom gradnje može nastaviti gradnju iako se tražilo tijekom gradnje izmjena i dopuna građevinske dozvole. Bit je da krajnja izmjena i dopuna građevinske dozvole ne rezultira potpuno drugačijem stanju što ovdje nije bilo slučaj jer je došlo do izmjene i dopune građevinske dozvole zbog promjena u tehnologiji. Ove IV izmjene i dopune građevinske dozvole su izmjene u tehnologiji radova, a također je došlo do promjene nekih količina radova.

51. Nakon očitovanja vještaka stranke nisu imale pitanja, dok je tuženik naveo kako ima i dalje prigovor i to iz razloga što vještak u svojem nalazu nije razgraničio je li zakašnjenje bilo od 144 dana ili od 24 dana kao i u dijelu da se IV Izmjena i dopuna građevinske dozvole radi o izmjeni tehnologije radova pa je predložio da se provede novo građevinsko vještačenje.

52. Sud je odbio prijedlog tuženika da se provede novo građevinsko vještačenje, obzirom da je vještak jasno naznačio kako ovisno o razrješenju pravnog pitanja, kada se smatra da su radovi završeni, može dati odgovor je li bilo zakašnjenje od 144 dana ili od 24 dana, a da on nije ovlašten davati odgovore na pravna pitanja već da je na sudu da isto odluči, što je sud prihvatio pa bi provođenjem novog vještačenja na tu okolnost dovelo do nepotrebnih troškova kao i produljenja trajanja postupka, a razgraničenje je li zakašnjenje bilo od 144 dana ili od 24 dana ovisi o odgovoru na pravno pitanje, što zasigurno ne može dati vještak. Nadalje, provođenje novog građevinskog vještačenja na okolnost da se utvrdi je li se IV. Izmjena i dopuna građevinske dozvole odnosi samo na izmjenu tehnologije radove nije svrsishodna obzirom da bi se neopravdano povećali troškovi postupka kao i njegovo trajanje, a uvidom u istu se jasno može vidjeti na što se ista odnosi. Također valja napomenuti kako je vještak u svojem očitovanju jasno naveo kako je ova izmjena odnosi na izmjene u tehnologiji rada, ali i na promjene u količini nekih radova, dakle ne isključivo u izmjene u tehnologiji rada, dok nadalje iz iskaza svjedoka jasno proizlazi kako su se radovi izvodili prije nego što je ishoda IV. Izmjena i dopuna građevinske dozvole, odnosno da se prilikom izvođenja radova nije čekalo na nju.

53. Sud je prihvatio u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka kao i njegovo očitovanje iz razloga što je vještak svoje mišljenje i očitovanje iznio savjesno i u skladu s pravilima znanosti i vještine, a temeljem dokumentacije dostavljene u spisu.

54. Odredba čl. 620. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, dalje u tekstu: ZOO) propisuje kako se Ugovorom o građenju izvođač obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu, odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu. Isti ugovor o građenju mora biti sklopljen u pisanom obliku.

55. Odredba čl. 350. ZOO-a propisuje kako vjerovnik i dužnik mogu ugovoriti da će dužnik platiti vjerovniku određeni novčani iznos ili pribaviti neku drugu materijalnu korist ako ne ispuni svoju obvezu ili ako zakasni s njezinim ispunjenjem ili ako je neuredno ispuni, dok čl. 351. ZOO-a propisuje kako ugovorne strane mogu odrediti visinu kazne po svojoj volji, u ukupnom iznosu, u postotku, ili za svaki dan zakašnjenja, ili na koji drugi način.

56. Nadalje, čl. 354. ZOO-a propisuje kako će sud na zahtjev dužnika smanjiti iznos ugovorne kazne ako nađe da je ona nerazmjerno visoka s obzirom na vrijednost i značenje objekta obveze.

57. Sukladno Ugovoru za radove na izgradnji infrastrukture terminala za rasute terete sklopljenom 29.03.2012. stranke su bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o građenju. Tijekom gradnje bilo je Izmjena projektnih zahtjeva (kojima su slijedile Izmjene i dopune građevinske dozvole) i dodatnih radova zbog čega je došlo, na zahtjev tuženika, do produljenja roka završetka radova te je konačni rok za završetak radova bio 31.12.2015. Tuženik (izvođač) je 03.12.2015. najavio početak Preliminarnih ispitivanja koja su provedena u periodu od 14.12.-22.12.2015., no ista nisu bila uspješna obzirom da je utvrđeno da dubina dno u kanalu Vlačka nije na potrebnoj dubini pa je tuženik u periodu od 01.01.-24.05.2016. nastavio s izvođenjem radova te je izvodio radove jaružanja, odnosno podvodni iskop-izvođenje, izvođenje i ugradnja odbojnika na pristaništu (kasna narudžba opreme), izvođenje, instalacija i montaža pomorskih navigacionih svjetala i oznaka (kašnjenje kod izrade projekta, kasna narudžba i dostava materijala), izvođenje i montaža radove elektroopskrbe, izvođenje horizontalne signalizacije prometnih površina. Nakon čega su provedena nova Preliminarna ispitivanja u periodu od 19.05.-24.05.2016. koja su od strane inženjera prihvaćena kao uspješna pa je inženjer 15.06.2016. izdao Potvrdu o preuzimanju u kojoj je 24.05.2016. naveden kao datum primopredaje radova. Iz iskaza svjedoka Darka Badovinca je razvidno kako je tuženik nakon kraja 2015. morao ponovno vršiti dodatna iskapanja u kanalu Vlačka jer dno mora nije bilo na dovoljnoj dubini. Isti je nadalje u svojem iskazu potvrdio kako je tuženik do 24.05.2016. izvršili sve radove, a da se iza toga nisu radili nikakvi značajni radovi već nešto pred tehnički pregled vezano za vatrogasne aparate i možda neki papiri koji su trebali dostaviti. Za sve dodatne radove koje je tuženik obavljao on je s tužiteljem sklopio sporazum i dogovoren je dodatno plaćanje i dodatni rok za izvođenje tih radova te je u konačnici rok produljen do 31.12.2015. godine. Nakon potvrde o preuzimanju radova od 24.05.2016. započeo je tuženiku teći garantni rok, a također je naveo kako se nije čekao tehnički pregled niti za preuzimanje radova niti za plaćanje.

58. Također je utvrđeno kako je do 31.12.2015. vrijednost izvedenih radova iznosila 375.451.121,37 kn (bez PDV-a) odnosno 445.050.582,28 kn (s PDV-om), a vrijednost radova izvedenih nakon 01.01.2016. su iznosili iznosi 8.497.505,83 kn (bez PDV-a) odnosno 10.621.882,34 kn (s PDV-om). Isto tako je utvrđeno kako je tužitelj 28.12.2015. podnio Obavijest o Investitorovu zahtjevu o potraživanju ugovorne kazne za kašnjenje u skladu sa Čl. 2.5. Ugovora (spis str. 951), čim je tužitelj pravovremeno najavi tuženiku taženje ugovorne kazne za zakašnjenje, dok je 30.08.2016. podnio Obavijest o Investitorovu zahtjevu o potraživanju ugovorne kazne za kašnjenje u skladu sa Čl. 2.5. i 8.7. Ugovora (spis str. 956), gdje je navedeno kašnjenje od 144 dana te iznos ugovorne kazne od 29.267.430,57 kn (7,2% od ukupno ugovorenog iznosa od 406.492.091,20 kn).

59. Uvidom u Ugovor te Posebne uvjete razvidno je da su stranke ugovorile u članku 9.0. kako su radovi završeni nakon što ovlašteno tijelo Republike Hrvatske izda uporabu dozvolu, no međutim valja napomenuti kako su stranke u Općim uvjetima i to konkretno čl. 10.2. ugovorile kako inženjer može isključivo prema nahođenju investitora izdati potvrdu o preuzimanju bilo kojeg dijela stalnih radova. Nakon što je Inženjer izdao Potvrdu o preuzimanju za dio radova osigurat će izvođaču u najskorijem mogućem roku priliku za izvođenje neophodnih koraka za provedbu preostalih ispitivanja po završetku radova. Ako je potvrda o preuzimanju izdana za dio radova ugovorna kazna za kašnjenje zbog završetka preostalih radova bit će umanjeno. Za razdoblje kašnjenja nakon datuma navedenog u ovoj potvrdi o preuzimanju izračunat

će se proporcionalno smanjenje ove ugovorne kazne za kašnjenje za onaj dio vrijednosti radova za koji je izdana potvrda. To će se primjenjivati isključivo na dnevne stope ugovorne kazne za kašnjenje u skladu s člankom 8.7 i neće utjecati na najveći iznos ove ugovorne kazne.

60. Uporabna dozvola izdana 15.02.2017., no valja napomenuti kako je u ovom slučaju tužitelj kao investitor iskoristio svoje pravo da preuzme radove izvođača odnosno tuženika i ranije te je o tome sastavljena Potvrda o preuzimanju u kojoj je 24.05.2016. naveden kao datum primopredaje radova, a koji datum je bio nakon uspješno provedenih preliminarnih ispitivanja. Sud nije prihvatio mišljenje koje je izraženo u Odluci vijeća za rješavanje sukoba da su radovi završeni kad je zatraženo održavanje tehničkog pregleda jer je sasvim jasno da je tužitelj iskoristio svoje pravo da radove preuzme i ranije. Stoga prema mišljenju ovog suda je tuženik završio radove 24. svibnja 2016. jer ih je upravo s tim datumom tužitelj i preuzeo unatoč tome što je tuženik trebao popraviti određene sitnice i dostaviti potrebnu dokumentaciju za tehnički pregled.

61. Nadalje, prema mišljenju ovog suda Izmjene i dopune građevinske dozvole do kojih je dolazilo tijekom gradnje nisu utjecale na izvođenje radove tuženika. Naime, prve tri izmjene i dopune su bile do 28.01.2014. pa iste ni na koji način nisu mogle utjecati na izvođenje radove jer je tuženiku kao izvođaču nakon toga u više navrata (18.08.2014., 15.04.2015., 11.02.2016., 10.05.2016.) produljivan rok za završetak radova. Iz nalaza i mišljenja kao i IV. Izmjene i dopune građevinske dozvole razvidno je da se ista odnosila na dopunu temelja tehnološkog postrojenja i opreme, izmjene i dopune u dijelu elektroenergetske infrastrukture, izmjene i dopune u povećanju kapaciteta vodoopskrbnog sustava i sustava odvodnje te izmjene i dopune u dijelu prometnica i skladišnih površina. U odnosu na spornu IV. Izmjenu i dopunu građevinske dozvole iz iskaza svjedoka Zdenka Bilić razvidno je kako se ta izmjena odnosila na radove koji su bili izvedeni do 31.12.2015. te da su se radovi izvodili jer su imali sve projekte i nije se čekala izmjena i dopuna građevinske dozvole. Nadalje, niti jedan od saslušanih svjedoka u svojem nalazu nije naveo da bi radovi kasnili iz razloga čekanja IV. izmjene i dopune građevinske dozvole, dapače jedan od glavnih razloga kašnjenja je to što na preliminarnim ispitivanjima u prosincu 2015. je utvrđeno da dubina morskog dna u kanalu nije dovoljna uslijed čega je bilo potrebno vršiti dodatna iskopavanja. Nadalje, ukoliko bi kašnjenje IV. izmjene i dopune građevinske dozvole na bilo koji način i utjecalo na radove tuženika, valja napomenuti kako se tuženik nije poslužio pravom iz čl. Prema članku 8.4 Općih uvjeta prema kojem može tražiti produljenje vremena završetka radova zbog zapreka ili sprječavanja zbog krivnje investitora. obzirom da je ishodište građevinske dozvole i njenih izmjena obveza investitora. Kako to tuženik nije tražio tako se ne može sada ni pozivati da bi kašnjenje bilo uzrokovanom kašnjenjem IV. izmjene i dopune građevinske dozvole, a što sud nije utvrdio da bi bio razloga kašnjenja u izvođenju radova.

62. Naime, sud je prihvatio kako vjerodostojno mišljenje vještaka da su se sva kašnjenja mogla spriječiti dodatnom mobilizacijom resursa, produženjem radnog vremena, dodatnim ubrzanjem izrade dijela Izvedbene dokumentacije, efikasnijim planiranjem radova i narudžbi materijala te odabirom sigurnijih podizvođača i dobavljača. Razlozi kašnjenja su kasna narudžba i dostavljanje opreme, kašnjenje u izradi projektne dokumentacije te sporo izvođenje dijela radova, a za koje razloge sve odgovara tuženik.

63. Slijedom svega navedenog sud je mišljenja kako su radovi na predmetnom gradilištu trebali biti završeni do 31.12.2015., a da su isti završeni 24.05.2016. kad ih je tužitelj kao investitor preuzeo, uslijed čega je tuženik zakasnio 144 dana, a koje kašnjenje se ne može staviti na teret tužitelja.

64. Prema ugovornim Posebnim uvjetima ugovorna kazna za kašnjenje obračunava se prema stopi od 0,05% po danu od prihvaćenog ugovornog iznosa (čl. 8.7 Ugovora). Kako je prihvaćeni ugovorni iznos 406.492.091,20 kn, tako ugovorna kazna za 144 dan iznosi 29.267.430,57 kn ($406.492.091,20 \text{ kn} \cdot 0,05\% = 203.246,05 \text{ kn po danu}$; $203.246,05 \text{ kn po danu} \cdot 144 \text{ dana} = 29.267.430,57 \text{ kn}$).

65. Tuženik se tijekom postupka pozvao i na odredbu čl. 354. ZOO-a tražeći da se iznos ugovorne kazne smanji jer da je ona nerazmjerno visoka s obzirom na vrijednost i značenje objekta obveze.

66. Ovdje valja napomenuti kako je tuženik nakon 31.12.2015. između ostalog vršio radove jaruženja kako bi povećao dubinu kanala na propisanu dubinu i da nije bila isporučena pomorska signalizacija (a za čiju promjenu se znalo godinu dana ranije). Iz iskaza svjedoka Frane Nikolića razvidno je da ukoliko dubina kanala nije zadovoljavajuća ne može se proći tehnički pregled, a također bi nepopravljena dubina kanala kasnije predstavljala i sigurnosni problem za uplovljavanje brodova. Slijedom navedeno ovaj sud je uzevši u obzir visinu, ali i značaj objekta obveza, kao i količinu radova koji su izvedeni nakon roka za završetak radova te posebice značaj tih radova u odnosu na preostale (ranije izvedene) radove, a posebice činjenicu da bez dodatnog jaruženja dna kanala ne bi gradilište prošlo tehnički pregled kao i da bi kako nedovoljna dubina kanala tako i ne postavljanje pomorske signalizacije predstavljali značajni sigurnosti problem za funkcioniranje luke, smatrao kako visinom ugovorene kazne od 29.267.430,57 kn ipak nije narušena ravnoteža i pravičnost između ugovornih stranaka, tim više što je tužitelj iskopao kanal godine dana ranije prije roka završetka radova, da je isti imao potrebni uređaj kojim može provjeriti dubinu kanala pa je isto mogao i sam pravovremeno provjeriti prije završetka radova kako bi se utvrdilo da li došlo do novog nanošenja zemlje, a isto tako tuženik je godinu dana prije isteka roka završetka radova znao za izmijene prometne signalizacije pa je imao prema mišljenju ovog suda dovoljno vremena da se ista naruči, isporuči i montira.

67. Stoga sud smatra da je opravdana naplata ugovorne kazna za zakašnjenje upravo u iznosu od 29.267.430,57 kn, što predstavlja 7,2% prihvaćenog ugovornog iznosa, slijedom čega je smatrao osnovnom tražbinu tužitelja upravo u ranije navedenom iznosu kao tražbinu vjerovnika drugog višeg isplatnog reda pa je usvojio u cijelosti tužbeni zahtjev kao osnovan te odlučio kao pod točkom I/ izreke ove presude.

68. Odluku o parničnom trošku sud je donio sukladno čl. 154. st. 1., čl. 155. st. 1. i 2. i čl. 164. ZPP-a, prema vrijednost predmeta spora te sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne Novine», broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22; dalje: Tarifa). Kako je tuženik izgubio spor on nema pravo na naknadu troška već je dužan naknaditi trošak tužitelju.

69. Tužitelju je priznat trošak tužbe u iznos od 100.000,00 kn (Tbr. 8/1, Tbr. 7. i Tbr. 50. Tarife), što uvećano za PDV iznosi 125.000,00 kn sukladno Tbr. 42. Tarife, trošak podnesaka od 14.01.2020., 06.05.2021., 23.05.2022. i 06.09.2022. svaki u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 8/1, Tbr. 7. i Tbr. 50. Tarife) što uvećano za PDV iznosi 125.000,00 kn sukladno Tbr. 42. Tarife, trošak podneska od 02.03.2020. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8/3, Tbr. 7. i Tbr. 50. Tarife) što uvećano za PDV iznosi 625,00 kn sukladno Tbr. 42. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 23.01.2020., 01.06.2021., 28.10.2021. i 12.10.2022. svaki u iznosu od 100.000,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 50. Tarife) što uvećano za PDV iznosi 125.000,00 kn sukladno Tbr. 42. Tarife, kao i trošak prijevoda u iznosu od 33.750,00 kn te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn te na presudu u iznosu od 5.000,00 kn sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18). Slijedom navedenog tužitelj je dosuđen trošak u iznosu od 1.169.375,00 kn, a na koji trošak je dosuđena i zatezna kamata od dana donošenja presude. Odluka o visini zatezne kamate temelji se na čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale

odnose obzirom da se radi o troškovima postupka te je stoga odlučeno je kao pod točkom II/ izreke ove presude.

70. Napominje se da su novčani iznosi u izreci presude iskazani i u valuti €, primjenom tečaja konverzije od 7,53450 uvažavajući odredbe čl. 43. i čl. 48. Zakon o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 57/22, 88/22).

U Zagrebu 21. studenog 2022.

S u d a c:
mr. sc. Maja Josipović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. Tužitelju po pun. uz nalog za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 5.000,00 kn
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **eb315-0737c**

Kontrolni broj: **022d6-2caa1-3d5ed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JOSIPOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.